

Μια πρόταση με τον αέρα της σύγχρονης τεχνολογίας.....

Στο Βόιο είναι πολλά τα σπίτια τα κλειστά, πολλά τα σπίτια που ανοίγουν τα παράθυρά τους την Ανάσταση και της Παναγιάς το Δεκαπενταύγουστο. Είναι πολλές οι χορταριασμένες αυλές ...

Και τα ξερά κλωνάρια της κληματαριάς ολόγυμνα στην αυλή...*

Δεν είναι δίκαιο στο πολύπαθο Βόιο στα κλειστά σπίτια να προσθέσουμε και κλειστά σχολεία. Δεν πρέπει η γενιά μας- η γενιά της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας- να δει να κλείσουν σχολεία, σχολεία, που στο δικό μας τόπο, οι πρόγονοί μας τα άνοιξαν με δικά τους χρήματα και δική τους φροντίδα όντας σκλαβωμένοι, τότε, στην Τουρκοκρατία.

Υπάρχει ακόμα στην πόλη μας το «Εικονοστάσι», εκεί που ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός το 1776 έστησε κατά πως συνήθιζε το «Σταυρό» και μίλησε στους χωριανούς για τη Θρησκεία και την Πατρίδα, ο Κοσμάς ο Αιτωλός που «άνοιξε» εκατοντάδες σχολεία μέσα στην Τουρκοκρατία, για να έχουν δωρεάν παιδεία όλα τα ελληνόπουλα.

Είναι γνωστό πως οι νέοι σχεδιασμοί για την Παιδεία μας απαιτούν πολλές ειδικότητες καθηγητών και μεγάλο αριθμό εκπαιδευτικών να επανδρώσουν όλα τα υπάρχοντα σχολεία και εύλογο είναι, αυτή τη χρονική συγκυρία, να μη μπορεί να διαθέσει το Κράτος μας ανάλογα κονδύλια.

Υπάρχει όμως μια τεχνολογία που επιτρέπει ένας καθηγητής να διδάσκει σε μεγάλο αριθμό μαθητών, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι όλοι οι μαθητές να είναι στην ίδια αίθουσα με τον καθηγητή. Μπορεί ένας καθηγητής να κάνει το μάθημα από μια αίθουσα στην Αθήνα και να τον παρακολουθούν μαθητές στον Πεντάλοφο, στο Τσοτύλι, στη Νεάπολη, στη Σιάτιστα, στη Γαλατινή, στην Εράτυρα, στα Σέρβια στην Κοζάνη, στο Λειβαδερό, στο Μεσολόγγι και όπου αλλού.

Όλοι μας έχουμε ακούσει για τηλεδιάσκεψη, γιατί να μη μπορεί να γίνει και **τηλεμάθημα**; Τα παιδιά μας είναι εξοικειωμένα με τον υπολογιστή/διαδίκτυο και με τη μεταξύ τους επικοινωνία μέσω του υπολογιστή.

Έτσι, όταν καθηγητής μιας ειδικότητας, π.χ. Φιλολόγος, δεν συμπληρώνει το ωράριό του σε ένα σχολείο με λίγους μαθητές και την ίδια ώρα δεν είναι δυνατόν στο ίδιο σχολείο να διοριστεί ένας Φυσικός για 6 μόνο ώρες Φυσικών μαθημάτων που απαιτούνται, τι εμποδίζει το μάθημα Φυσικής ή Χημείας ή Γεωλογίας **να γίνεται ως τηλεμάθημα** με το Φυσικό που θα βρίσκεται π.χ. στην Πάτρα, και τα παιδιά, σε οποιοδήποτε σχολείο με λίγους μαθητές, μέσα στη δική τους αίθουσα, να τον βλέπουν στις οθόνες των υπολογιστών τους και να μπορούν να επικοινωνούν μαζί του, να υποβάλλουν την ερώτηση, να διατυπώνουν την απορία τους την ώρα του μαθήματος, να ακούν τις εξηγήσεις του, τη συμβουλή του, να επικοινωνούν μαζί του απλά, έτσι όπως επικοινωνούν με φίλους μέσω των συζητήσεων στο διαδίκτυο;

Στην αίθουσα την ώρα του τηλεμαθήματος θα τα συντροφεύει ο Φιλολόγος, που έτσι θα συμπληρώνει και το ωράριό του και θα νομιμοποιεί και τη διαδικασία.

Είναι πρόταση που μπορεί οικονομικά να προωθηθεί / να πραγματοποιηθεί, γιατί εντάσσεται στις νέες τεχνολογίες και γιατί, Δόξα τω Θεώ, τα Πανεπιστήμια μας έχουν τμήματα Πληροφορικής, από τα καλύτερα στον κόσμο, και μπορούν να συντάξουν σχετικά προγράμματα για το σχεδιασμό και την πραγματοποίηση αυτού του είδους διδασκαλίας.

Οι παλιότεροι εκπαιδευτικοί έχουμε την **εμπειρία των «εικονικών πειραμάτων»** που κάναμε με τους υπολογιστές, όταν ακόμα διαδίκτυο και υπολογιστές ήταν στα σπάργανά τους. Γιατί να μη γίνει ένα ακόμα βήμα μπροστά, σήμερα που υπάρχουν οι δυνατότητες;

Δε ζητάμε να κτίσει το κράτος νέα σχολεία στο Βόιο, **σχολεία έχουμε**, τα περισσότερα δωρεές συμπατριωτών μας. Δε ζητάμε να συντηρήσει τα σχολεία μας, απ' ό, τι φαίνεται κι αυτή η υποχρέωση περνάει στην ευθύνη της τοπικής κοινωνίας. Δε ζητάμε να διορίσουν καινούργιο προσωπικό- αφού αυτό υποστηρίζουν ότι δεν είναι εφικτό. **Απλά ζητούμε να αξιοποιηθούν κονδύλια που η ΕΕ διαθέτει για τις νέες τεχνολογίες. Και όλα αυτά:**

Για να μη δούμε μικρούς μετανάστες, μικρούς πρωινούς ταξιδιώτες στους παγωμένους έρημους δρόμους του Βοΐου. Κι εδώ πάνω ο χειμώνας είναι βαρύς.....

Για να χαρίσουμε λίγα χρόνια ακόμη ζεστασιάς στο σπίτι του χωριού, να μη στερήσουμε από την πρώτη κιόλας Γυμνασίου τη φροντίδα της γιαγιάς στο εγγόνι, για όσους ακόμα έχουν αυτή την ευλογία.

Θα έρθει και η ώρα της κοινωνικοποίησης των παιδιών με ένταξη σε μεγάλες ομάδες παρακολούθησης μαθημάτων, στα ΑΕΙ. Ας μη την επισπεύσουμε. Εξ άλλου ο αιώνας μας έχει άλλα χαρακτηριστικά από όσα η γενιά που νομοθετεί έχει βιώσει και απαιτούνται άλλες δράσεις πρωτοποριακές και καινοτόμες.

Και όταν το παιδί στο μικρό κι απομακρυσμένο χωριό του Βοΐου μπορεί να ενημερωθεί κατάλληλα μένοντας στο χωριό του και μπορεί να έχει την ίδια ενημέρωση, την ίδια προσπέλαση στη γνώση με εκείνο το παιδί που ζει σε πόλη με σχολείο που έχει ... πάνω από 150 μαθητές, γιατί να πρέπει **πρόωρα να φύγει από τη φροντίδα και την προστασία της οικογένειας;**

Γιατί να στερήσουμε στο μικρό μαθητή τη ζεστασιά του σπιτιού του και τη χαρά του ακούσματος των παιδικών φωνών στο «διάλειμμα» και στην «εκδρομή» σε μας τους μεγάλους κλείνοντας τα σχολεία με λίγους μαθητές και απομακρύνοντας, από τα χρόνια του Γυμνασίου κιόλας, τα παιδιά από τα χωριά και τις μικρές πόλεις;

Γιατί; Αφού μπορούμε να το αποφύγουμε «αδαπάνως διά το Δημόσιο» απλά, αξιοποιώντας το «δαιμόνιο της φυλής μας»;

*(Γ. Σεφέρης, Ημερολόγιο Καταστρώματος Β)

Αικατερίνη Ζωγράφου